

lesarabrev**Leingi lívi dupultmoralurinn
ella forninnisfólk!!**

Nú hefur aftur ein norði við rúsdrekkað, BRAVO!!

Flokkarnir bara toga í land og eingin torir beint út at siga, hvað tey öll meina og vita. HETTA RIGGAR IKKI. Men harra min... at tað skuldi taka so langa tíð.

Men nú sær út til at tað endiliga verður tosað um tað. Hvat nokur ikki skilja er, hvat er galið við lógini, sum nú er, si Dimmalætting hósdagur 18. apríl citat: Hilmar Jan Hansen »viðkomandi er at spyrja, hvat er í vegin við verandi rúsdrekkað, tá hon nú ikki longur skal eittast at vera nóg góð«. Er hesin maður blindur ella hvat? Um nakað skapar yvirnýtslu er tað núverandi lóg!

Fyrirmynd:

Frøken Jensen hefur bjóðað fólki til døgurða. Hon hefur sæð eina lekka uppskrift í

»FAMMILIE JOURNALEN«, sum hon ætlar sær at royna. Men hvat nú, har skal vin í sósina (fyri so vitt einki problem), tað kann hon bestilla niðri frá, uttan nakað fjas. So hon bestillir 1 kassa av vini (6 flöskur). Viðari sær hon í uppskriftini, at har skal rom í dessertina. Fin, tonkir hon; so má eg bestilla eina flösku av rom og samstundis eina flösku av whisky, so kunnu vit fáa IRISH COFFE omaná. Men áhh nei, har eru 6 flöskur í einum kassa, ná, so má eg bestilla 4 afturat. Men hvat hoyrir meira til eitt hugnaligt kvöld? Tá man hefur etið, situr man og hugnar sær við eini öl, men Frøya Björ vil helst hava, at man keypir ein kassa. OK, so má eg keypa 24 öl eisini. Hetta verður ein dýrur døgurði, men ja, tá alt hetta skal til, ja, so má man.

Fyrstilla tykkum, at frøken Jensen hevði kunn-

að fingið hetta í handlinum í Havn. Hevði hon kunnað keypt bara 1 flösku av vini, 1 flösku av rom og nakrar öl. Hon situr nú við einum yvirskoti uppá nóg meira enn hon upprunaliga hevði ætlað. Og hvør tænar so uppá alt hetta. Jú, jú, ein tjúkkur dansari, sum flennir í køki, »hvør er de færinger dog dumme med deres spirituslov — jeg håber, at frøken Jensen snart skal have gæster igen!«

Hvi ikki koyra alla søuna á føroyskar hendur, fyrstilla tykkum, hvussu nógv arbeiðspláss hetta hevði verið við til at skapt!

Eisini ein viðmerking til Hilmar Jan Jansen. Tú sigur, at útlendingar skulu drekka heima hjá sær sjálvum (eg helt, at eisini politikararnir skuldu hava nos fyrri forætning, men kanska teir bara duga at brúka pening og ána ikki, hvussu teir skulu fáa teir inn aftur,

uttan bert at leggja fleiri gjöld á teir frammanundan »úthungaðu« føroyingar). Um man t.d. kundi keypt rúsdrekka fleiri staðni í landinum og tit lögdu eitt fast gjald omaná. Hvussu nógvar krónur hevdu so ikki farið í kassan bara av »turistum«. Tað er nú einaferð vanligt hjá teim flestu útlendingunum (ella hefur tú kanska ongantið verið uttanlands) at smakka sær á.

At enda, vælsignaðu politikarar, tosið ikki um fyrri 100 árum síðani, men latið eyguni upp og hyggjast at, hvat ið fyrigongur nú. Lat okkum endiliga fáa eina rúsdrekkað, ið er tíðarhóskandi, og á føroyskum hondum, so ikki aðrir sita og flenna tjúkt og koyra føroyskan pening í lumman.

Heilsan

Turið Dam Joensen

Hugflog valdast

Tað fall ikki í góða jörð, at undirritaði setti eitt spurnartekin við habilitetini hjá Heðini Mortensen, býráðslimi, í samband við at Lions-felagsskapurin nú er vorðin uppsitari av Heine-ens húsi við Tinghúsvegin.

Býráðsformaðurin, Poul Michelsen roynir í Dagblaðnum at vísa aftur, at Heðin Mortensen var inhabilur og leggur afturat, at tosið um inhabilitet bert skaðar almenna holdning býráðsins móti Lions.

Hvønn almennan holdning býráðið hevur til Lions kenni eg ikki. Kann bert siga, at eg havi einki ímóti hesum felagsskapi, og havi onga orsök at skaða nakran sum helst.

Hinvegin helt eg tað vera lögð, at Mentamálanvendarformaðurin Heðin Mor-

tensen kundi viðgera eitt tilfíkt mál frá Lions-presidentinum, Heðini Mortensen. Eftir viðgerðina í Mentamálanevndini hevur so Mentaformaðurin atkvøtt fyrri málinum hjá Lionspresidentinum. Hetta endurtekur seg á býráðsfundi. Hetta helt eg vera eitt sindur ósmæð, og tí loyvi eg mær at taka tað fram á býráðsfundinum.

Eg haldi enn, at hetta er ósmæð, og á markinum til tað ólógliga. Og tað loyvi eg mær at halda um Poul Michelsen er samdur við mær ella ikki.

Hugflogið er so avmarkað, at undirritaði er fyrisgivin uppá forhend, sigur býráðsformaðurin. Eitt sindur hástórv, men hann um tað. Tað skal vera honum fyrigivið.

Tórfinn Smith

Eitt væl fyrireikað uppskot!

Uppskotið til samtyktar um ikki at skerja Skálafjarðarsiglingina, er helst eitt av teimum best fyrireikaðu í hesi tingsetuni.

Nú er nýggja ferðaaetlanin komin í gildi, og vit kenna avleiðingarnar av henni, so kennist tað sum um ein knivur er stungin í ryggin á eysturoyingum, og sum hevur bumbað Skálafjarðarsiglingina fimtan ár aftur í tíðina.

Longu mánadagin var stór minking í ferðafólkatalinum, og somuleiðis eisini bilflutningurin.

Umframt at triggir túrar eru tiknir burtur mánaðag til friggjadag, er siglingin um vikuskiftini leygardagar og sunnudagar heilt tikin burtur.

Í prosentum er niðurskurðurin uppá 44,4%. Eingin onnur ruta hevur verið fyrri tilikari vanlagnu, og eg má persónliga siga, at hesar broytingar komu mær dátt við, og sigur mær í hvussu er so mikið, at tey, sum hava staðið á odda fyrri hesum skerjingum, á ongan hátt kenna hesa farleið.

Tá ið M/F Dúgván bleiv keypt í 1985, segði lands-

stýrið eftir upplýsingum frá Strandferðsluni, at væntast kundi at ferjan kemur at hava eina inn-tøku uppá umleið 7 mió. kr. Tey tó, sum nú eru komin fram, og tann øking, sum hevur verið í ferðafólkatalinum, bilflutninginum og frakt økingini, svara heilt væl til inntøkvæksturin uppá 12,5 mió. kr. í 1990.

Hagtølini í sambandi við M/F Dúgvuna kann eingin snikja seg undan, tey eru har og tey kunnu ikki broytast, hvørki av lögtingi ella landsstýri, og tí ber ikki til at siga sum Thomas Arabo, landsstýrismaður, at »pástandurin er púra villur«, og at »lítið hald er í hasum tølunum«.

Tað ber heldur ikki til at siga sum Svend Áge Ellefsen, landsstýrismaður, segði, at hetta skuldi verða »nokk so undarligt, átalvert og ikki borðbart«.

Tað er týðuligt, at teir vóru skelkaðir, á ein hátt sum ikki átti at samsvara seg fyrri ábyrgdarmenn.

Tað sum undirritaði ferði fram undir viðgerð-

ini av hesum máli, tað var tað, at undirritaði hevði einki ímóti at umrøða meðalprisarnar á bilflutninginum, ferðafólkaprísum og fyrri SL bilarnar. Um meðalprisurin á bilum skuldi verða kr. 120,00 ella kr. 100,00 ella fyrri alt tað kr. 80,00, tað merkti ikki ta stóru broytingina tá ið prisurin liggur millum kr. 60,00 og kr. 390,00.

Undirritaði hevði heldur einki ímóti um meðalprisurin á ferðafólkum var umrøddur. Um meðalprisurin skuldi verða kr. 25,00, kr. 18,00 ella kr.

15,00 pr. ferðafólk, tað hevði heldur ikki fært ta stóru broytingina við sær.

Undirritaði hevði heldur ikki nakað sum helst ímóti at umrøða fraktinntøkurnar hjá M/F Dúgvuni.

Hetta var eisini orsøkin til, at undirritaði einki hevði ímóti at luttaka í nevndararbeiðinum í samferðslunevndini í sambandi við hetta mál, just av teirri orsök, at eg ikki eri limur í hesi nevnd. Spurningurin kemur so at standa opin um teir hava dirvið til tað.

Framhald á síðu 19

Eitt posthús — ella eini posthús?

Herfyri skrivaði Sosialurin um »gomlu posthúsin« í Vági.

Av hesum gjørdist eg forvitin. Í Havn hevur altíð verið sagt »posthúsið« (men annars eini hús um sethús, handilsbyggingar, felagshøli o.l.). Verður sagt »posthúsin« aðra staðni í landinum?

Ymiskt er við hesum

fyrirbrigdi. Uppi í Sortudiki standa Norðurlandahúsið og Útvarphúsinu lið um lið.

Fyrr segði Útvarpið Hvítu Húsinu (í Washington) — men so knappiga varð skift til Hvít Húsið. Marius Johannesen, sáli, vildi eisini, at vit seta slikar byggingar í eintal.

Fyri nøkrum árum síð-

ani royndi eitt blað at »nútimansgera« málið og nevndi vanlig sethús í eintali (eitt hús) — gamli hugsunnarhátturin, at »nútiðar«-føroyskt eigur at liggja so nær donskum sum gjørligt. Tibetur vann hetta ikki frama, og øll seta vanlig hús í fleirtal.

Men, góðu málfrøðing-

ar! Hvør er reglan fyrri posthús, útvarphús, norðurlandahús, Hvítu Húsinu o.t.? Eiga vit at seta hesi hús í ein- ella fleirtal — ella kunnu vit blanda, sum okkum lystir?

Við vón um svar.

Forvitin útiseti